ja jumb. Waenõ weli lännü jõe jr, tarekännü ja laskmu polwelõ maha
weli ette ei weli tõa kaest mes Kala kingitüse waatõ nõudaj, kõnõ
weli wõõtnu kala waatõ ja ülnü et olgõ kerwes ja Kaskmü
tõõsõl meneno mennu, waenõ weli kulnu üles ja lännü
ar Kõõs poolõ ja es naanu wõega halõõtõ iknu et kuis
weli kedo waatõ nii hals ja armaheitmädõnu.
Tüütü maad saanu ár mennõ jaer kulnu hall wanamiis waat
ja kumpüni et mis sull wiga un, waenõ weli selätännü õõ
et nii oll es, wei weleõ kolm juurt kallõ kingitüse. A weli
kallõ ka iks midägi anda ei olõ anitte midägi annu, i
kõttu kaut jüwädägi.
Wanamiis ülnu et midägi sillõ iks anti, waenõ mies
ülnü et mitte midägi; mõ kas sullõ es üldõ koh midägi
mundmidägi. Ku ülti olgõ kerwe, Wanamiis ülnu et annõ tun
olgõ kerwe mullõ jaer saat ja nikas mihes, waenõ ülnü et
wõtta mis mõ kiago jaes tü, jaer ülnü wanamiis
et pärwä waesus-aho alt kenni ja wü järwe jaes saat
ja nikas mihes. Waenõ näis kenni koh ~~kõõ~~ nii, pümdmü
nikaku saanu waesus aho alt kätte ja waenõ jõkõ.
Ja nigu tiõ waesus jõkõs oll weenõ jaes naanu iks nikamba
mineno egä päawä, kuenõ ja elaja Kajanuwa iks Kõrd kõrraft
jaworomba uuka olnu waesust mihest nikas jaks saanu.
A nikas weli jäänü iks kõrd kõrraft wõesombas, elajõ
ja kobõsõ, kuenõ ja naenõ saanuwa iks Kord nõrraft
wähämbas nikaku pera kõrd saan waenõ saawa mies
innedätsest nikast weleõ.
Ütskõrd lännü tiõ innedälle waesõ weli manu ja
pallõlnu et waenõ weli äo ütsaj. Kost tiõ nii nikas um saanu,

järgnel viienda poognal

Waenõ weli jelelännü kah et pimse waesusõ kenni jo wõeki jõkõ
jo jäõlõ jai ma nii nikas, nikas weli lännü koh jaer würde
jo pumdnu kerwe päawõ jo saanu wiemõ te waesusõ kõtte.
naanu Rõõ kulõnu jo kahlnu tei pääl kaia kedo oigõst
inne waesõ weleõ aho ala wõõ-kamiist. Kaenu Kaenu nikaku
kõnõ Kaeaun kõist maha jo nikõ weleõ ennu aho ala, jäõlõ
ei olõ kedo inämb keõki kätte saanu ja nikas mies jäänü
egõ paiu iks nõrd kõrra ja waesõmbaõ nikaku jäänü
nii waesõs et koolu nälgõ är. jätkub lõpp lõpuni

9 jutkus kus

Wanast elänü nõlm welge ejõ olnu näil jo waua jo ima olnu às
kaolu, ja niõ olnuwa wäega waesõ, üks weikesõ põõu olnu karo
käwe ün saalt ei olõ kah juurõmbaõ omidägi: saanu, unna perii
paatoidusõ tünnüwõõ ~~maa~~ moisaka keelõ käünisega.
Üks-kõrd kennüwõ jinnä karõ käwele jo kun wäikesõ maa päälõ
kerwä, a uks juur kõnõ kurg käünü jinnä jüremõ,
web ülnuwa küllet mine moisa nurmõ päälõ jäänõ jääl
um pallõ, a meil um jõe jama wõrd, ku ja nüüd jõgi är jüut
jaer jäänü mi koobis nälgä.
Kurg ülnu et küll ma leib às masja kaeik mis ma jüü.
Ku jäggüs saanu jaes anna kurg mehis ütte puuro kaadi, kon
ja hoatamiis käsi kiwi jaen olnu ja üks juur nui olnu kah
jääl jaen, jo ülnü wüül mihest et ku jull waja um kellegille
kõrwale anda jaes käje jääda naia, jo lege nii pallo ku waja.
Weleõ ei olõ muudinamb moisaka keelõ käänu et kui kuul
leibä wai midägi waja oll jaer jaiwa nii kuud kiwi käest.
Moisa kubijas kulnu kõisi moisaka keelõ ajama unna kepiga,